

**Lista obecności Radnych na sesji "Nadzwyczajna XVII Sesja Rady Miejskiej
w Pełczycach"**

data posiedzenia: 14-11-2025

[illegible]

Wojewoda Zachodniopomorski

Znak: P-1.4102.12.2025.AA

Szczecin, 22 października 2025 r.

URZĄD MIEJSKI W PEŁCZYCACH

WPEŁYŃŁO

dnia 22.10.2025

L.dz. 4416 podpis

Bilno Rady
Cef

Rada Miejska w Pełczycach

Działając na podstawie art. 98a ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym¹ wzywam Radę Miejską w Pełczycach do podjęcia - w terminie 30 dni od dnia otrzymania niniejszego pisma - uchwały w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia mandatu radnego Rady Miejskiej w Pełczycach Pana Marka Sowińskiego z powodu naruszenia zakazu wynikającego z art. 24f ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym.

Uzasadnienie

W dniu 29 stycznia 2024 r. Prezes Rady Ministrów wydał rozporządzenie w sprawie zarządzenia wyborów do rad gmin, rad powiatów, sejmików województw i rad dzielnic m.st. Warszawy oraz wyborów wójtów, burmistrzów i prezydentów miast², wyznaczając datę wyborów na niedzielę 7 kwietnia 2024 r.

W wyniku tychże wyborów Pan Marek Sowiński uzyskał mandat radnego Rady Miejskiej w Pełczycach na okres kadencji 2024 – 2029. Na I sesji Rady, która odbyła się w dniu 6 maja 2024 r., radny złożył ślubowanie, a tym samym rozpoczął wykonywanie mandatu.

W efekcie przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego ustalono, że radny Pan Marek Sowiński prowadzi jednoosobową działalność gospodarczą pn.: H.M.B-P. Z.U.O. „Sowiński” Marek Sowiński. Jak wynika z danych zawartych w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej (NIP: 5941206601) przedmiotem przeważającej działalności ww. przedsiębiorcy jest sprzedaż hurtowa drewna, materiałów budowlanych i wyposażenia sanitarnego. Ponadto, firma H.M.B-P. Z.U.O. „Sowiński” Marek Sowiński prowadzi działalność gospodarczą w zakresie m.in.: pranie i czyszczenie wyrobów włókienniczych i futrzarskich, usługi związane z przeprowadzkami, transport drogowy towarów, sprzedaż detaliczna drobnych wyrobów metalowych, farb, szkła prowadzona w wyspecjalizowanych sklepach.

Z będących w posiadaniu organu nadzoru dokumentów wynika, że radny Pan Marek Sowiński wykonywał szereg czynności w ramach prowadzonej działalności gospodarczej na rzecz Gminy Pełczyce, w tym sołectw oraz jednostek organizacyjnych Gminy Pełczyce, w szczególności dokonywał transakcji sprzedaży materiałów budowlanych.

Zgodnie z treścią art. 24f ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym *radni nie mogą prowadzić działalności gospodarczej na własny rachunek lub wspólnie z innymi osobami z wykorzystaniem mienia komunalnego gminy, w której radny uzyskał mandat, a także zarządzać taką działalnością lub być przedstawicielem czy pełnomocnikiem w prowadzeniu takiej działalności.*

¹ Ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r., poz. 1153).

² Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów w sprawie zarządzenia wyborów do rad gmin, rad powiatów, sejmików województw i rad dzielnic m.st. Warszawy oraz wyborów wójtów, burmistrzów i prezydentów miast (Dz. U. z 2024 r., poz. 109).

Sankcją za naruszenie ustawowego zakazu łączenia mandatu radnego z wykonywaniem określonych w odrębnych przepisach funkcji lub działalności – w myśl art. 383 § 1 pkt 5 ustawy Kodeks wyborczy³ - jest wygaśnięcie mandatu radnego (*ipso iure*). Z kolei, zgodnie z art. 383 § 2 cyt. ustawy w przypadku zaistnienia wskazanej wyżej przyczyny, wygaśnięcie mandatu radnego stwierdza rada, w drodze uchwały, w terminie miesiąca od dnia wystąpienia przyczyny wygaśnięcia mandatu.

Dyspozycją normy wynikającej z art. 24f ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym objętych jest kilka stanów faktycznych - po pierwsze, gdy radny prowadzi na własny rachunek lub wspólnie z innymi osobami działalność gospodarczą z wykorzystaniem mienia gminy, w którym radny uzyskał mandat, po drugie, gdy radny zarządza działalnością gospodarczą prowadzoną z wykorzystaniem mienia gminy, w którym radny uzyskał mandat, po trzecie, gdy radny jest przedstawicielem lub pełnomocnikiem w prowadzeniu działalności gospodarczej prowadzonej z wykorzystaniem mienia gminy, w których radny uzyskał mandat. Nie chodzi w nim więc tylko i wyłącznie o prowadzenie przez radnego działalności z wykorzystaniem mienia gminy, w którym radny uzyskał mandat, ale także o taką sytuację, gdy to inny podmiot prowadzi taką działalność, a radny nią zarządza albo jest przedstawicielem lub pełnomocnikiem w jej prowadzeniu⁴.

Definicję mienia gminy prawodawca zawarł w art. 43 ustawy o samorządzie gminnym, zgodnie z którym *mieniem komunalnym jest własność i inne prawa majątkowe należące do poszczególnych gmin i ich związków oraz mienie innych gminnych osób prawnych, w tym przedsiębiorstw*.

Z orzecznictwa sądowoadministracyjnego wynika, że pojęcie mienia odpowiada definicji zawartej w art. 44 ustawy Kodeks cywilny⁵, a zatem stanowi całokształt praw majątkowych przysługujących określonej podmiotowi i obejmuje własność oraz inne składniki mienia mieszczące się w zbiorczej kategorii "inne prawa majątkowe". Mieniem będą zatem prawa majątkowe, które można wyrazić w pieniądzu, jak też zapłata za wykonanie czynności (usługi) realizowanej z budżetu jednostki⁶.

Przepis art. 24f ust.1 ustawy o samorządzie gminnym, statuujący ograniczenia w prowadzeniu działalności gospodarczej przez radnego, ma charakter antykorupcyjny i służy wyeliminowaniu sytuacji, kiedy to radny mógłby wykorzystywać swoją funkcję celem osiągnięcia korzyści dla siebie lub swoich bliskich. Unormowanie to pełni również istotną rolę w kształtowaniu pożądanej postawy społecznej, której nieodłączną cechą jest służenie lokalnej społeczności w sposób, który wolny będzie od podejrzeń o faworyzowanie interesu indywidulanego, prywatnego nad interes ogółu.

Wykładnia tego przepisu powinna w związku z tym sprzyjać promowaniu standardu rzetelnego i uczciwego wykonywania obowiązków radnego. Z tego względu wszelkie wątpliwości związane z jego interpretacją nie mogą prowadzić do obejścia powyżej wskazanych celów i do działalności niezgodnej ze standardami wykonywania mandatu radnego⁷.

Zaznaczenia w tym miejscu wymaga, że w art. 24f ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym ustawodawca ustanowił generalny zakaz używania przez radnego mienia gminy m. in. w prowadzonej bądź zarządzanej przez niego działalności gospodarczej. Przepis ten nie ogranicza ww. zakazu jedynie do uprzywilejowanego korzystania z mienia, a używa znacznie szerszego określenia „wykorzystanie mienia gminy”. Wobec czego przyjąć należy, że intencją ustawodawcy jest dążenie do wykluczenia nawet hipotetycznej sytuacji, w której radny, będąc

³ Ustawa z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (Dz. U. z 2025 r., poz. 365).

⁴ Patrz: wyrok NSA z dnia 14 listopada 2017 r., sygn. akt II OSK 2307/17.

⁵ Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 2025 r., poz. 1071 z późn. zm.).

⁶ Tak w wyroku WSA w Białymstoku z dnia 12 października 2021 r., sygn. akt II SA/Bk 698/21.

⁷ Wyrok WSA w Poznaniu z dnia 3 sierpnia 2016r., sygn. akt IV SA/Po 482/16.

członkiem organu stanowiącego gminy, podejmującego decyzje dotyczące m. in. mienia gminy, mógłby wpływać na rozporządzenie tym mieniem w taki sposób, by było ono korzystniejsze dla niego niż dla innych osób nieposiadających statusu radnego.

Wypełnienie dyspozycji art. 24f ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym nie jest więc uzależnione od tego, czy radny korzysta w sposób uprzywilejowany z mienia gminy. Istotna pozostaje wyłącznie okoliczność, że istnieje możliwość czerpania z tego mienia korzyści⁸.

Jak podkreślił Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 6 grudnia 2022 r., sygn. akt III OSK 4579/21 ratio legis tego przepisu jest takie, aby radny pozostawał z jednej strony niezależny od organu wykonawczego powiatu, a z drugiej strony nie był powiązany z powiatem, nawet w sposób pośredni, czy wręcz „śladowy” poza samym tylko wykonywaniem funkcji radnego w organie stanowiącym. W celu rzetelnego wykonywania tej funkcji radny musi być niezależny i niezainteresowany osobiście w przyjmowaniu określonych rozwiązań przez organy powiatu. Nie chodzi tu tylko o przypadek realnej korupcji, czy konfliktu interesów, lecz także o zapobieganie takim sytuacjom, które mogą wystąpić nawet potencjalnie lub wzbudzić u wyborców tylko podejrzenie ich zaistnienia. Jeżeli zaś radny zarządza działalnością gospodarczą prowadzoną z wykorzystaniem mienia powiatu, to ta niezależność i bezinteresowność radnego może być zasadnie podawana w wątpliwość.

Pojęcie "prowadzenia działalności gospodarczej z wykorzystaniem mienia gminy" jest rozumiane zatem szeroko, niezależnie od tego czy korzystanie ma charakter pośredni, czy bezpośredni oraz czy przynosi dochody. Warto zwrócić uwagę, że w orzecznictwie sądów administracyjnych ugruntowany jest pogląd, że sformułowanie „wykorzystywanie” odnosi się do wszystkich przypadków korzystania z mienia jednostki samorządu terytorialnego w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, bez względu na to, czy wykorzystywanie to ma podstawę prawną, czy jest stałe bądź jednorazowe, wreszcie czy jest odpłatne czy też nieodpłatne. Wykorzystywanie mienia stanowi wystarczającą przesłankę do stwierdzenia wygaśnięcia mandatu radnego i bez znaczenia normatywnego pozostaje kwestia, czy przy korzystaniu z tego mienia gminy radny odniósł korzyści czy też nie⁹. Z omawianego przepisu nie wynika, by korzystanie z mienia miało dotyczyć tylko korzystania z mienia na szczególnych, uprzywilejowanych warunkach¹⁰.

Wskazuje się, że istotą cytowanego przepisu art. 24f ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym jest zachowanie interesu publicznego rozumianego jako zapobieżenie angażowaniu się radnych w sytuacje i uwikłania mogące nie tylko podawać w wątpliwość ich bezstronność, czy uczciwość, ale także podważać autorytet organów, w których działają¹¹. Mając na uwadze wykładnię celowościową z całą stanowczością należy podkreślić, że ustawodawca, wprowadzając takie ograniczenie, chciał zapobiec sytuacjom mogącym prowadzić do nadużyć, które w konsekwencji prowadziłyby do utraty zaufania obywateli do organów władzy publicznej. Tak szeroko ujęty zakaz art. 24f ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym prowadzi do konkluzji, że osoba pełniąca funkcję radnego, nie może w żaden sposób czerpać korzyści z mienia gminy.

Podejmując się sprawowania mandatu radnego i działania na rzecz lokalnej wspólnoty radny powinien mieć świadomość, że wiąże się to z pewnymi ograniczeniami wynikającymi z ustawy o samorządzie gminnym. Wobec tego, to na radnym spoczywa obowiązek ułożenia biegu spraw dotyczących prowadzonej przez niego działalności gospodarczej lub zarządzania taką działalnością w taki sposób, by nie dochodziło do kolizji z normami przepisów ustawy o

⁸ Por. wyrok WSA w Łodzi z dnia 24 lutego 2016 r., sygn. akt III SA/Łd 1230/15.

⁹ Por. NSA z dnia 29 października 2024 r., sygn. III OSK 1713/24.

¹⁰ Por. wyrok NSA z dnia 6 lipca 2017 r., sygn. akt II OSK 935/17, wyrok NSA z dnia 6 grudnia 2022 r., sygn. akt III OSK 4679/21.

¹¹ Por. wyrok NSA z dnia 8 maja 2018 r. sygn. akt II OSK 542/18.

samorządzie gminnym, w tym art. 24f ust. 1 cyt. ustawy. Skoro jedną z istotnych funkcji rady gminy jest kontrola działalności gminnych jednostek organizacyjnych, to w celu rzetelnego wykonywania tej funkcji radny musi być od tych podmiotów niezależny. Jeżeli zaś radny zarządza podmiotem, który prowadzi działalność gospodarczą z pośrednim bądź bezpośrednim wykorzystaniem mienia gminy, to ta niezależność może być podawana w wątpliwość.

W niniejszej sprawie bezsporne jest, że w okresie sprawowania mandatu radnego Rady Miejskiej w Pełczycach, Pan Marek Sowiński w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zawierał umowy sprzedaży z Urzędem Miejskim w Pełczycach (w tym z sołectwami), jak i jednostkami organizacyjnymi: Centrum Usług Wspólnych w Pełczycach, Miejsko-Gminnym Przedszkolem w Pełczycach, Centrum Usług Społecznych w Pełczycach, Zakładem Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Pełczycach oraz Miejsko-Gminnym Ośrodkiem Kultury w Pełczycach, których przedmiotem były materiały budowlane i wyposażenie sanitarne.

Powyższą okoliczność potwierdza przekazana przy piśmie Przewodniczącej Rady Miejskiej w Pełczycach z dnia 8 października 2025 r., znak: RO.0004.8.2025.AW, dokumentacja, w szczególności:

- zestawienie w formie tabelarycznej faktur wystawionych w okresie od 4 lipca 2025 r. do 30 sierpnia 2025 r. przez firmę *H.M.B-P. Z.U.O. „Sowiński” Marek Sowiński* z tytułu transakcji kupna-sprzedaży materiałów budowlanych dla Urzędu Miejskiego w Pełczycach i jednostek organizacyjnych,

- pismo Dyrektora Centrum Usług Społecznych z dnia 10 września 2025 r., z którego wynika że w okresie lipiec – sierpień 2025 r. firma *H.M.B-P. Z.U.O. „Sowiński” Marek Sowiński* sprzedała artykuły ww. jednostce na łączną kwotę 236,70 zł,

- kserokopie faktur, gdzie sprzedawcą jest firma *H.M.B-P. Z.U.O. „Sowiński” Marek Sowiński*, zaś nabywcą Gmina Pełczyce – Centrum Usług Społecznych w Pełczycach:
 - 1) Faktura nr 1400/2025 z dnia 31 lipca 2025 r., na kwotę 236,70 zł,

- kserokopie faktur, gdzie sprzedawcą jest firma *H.M.B-P. Z.U.O. „Sowiński” Marek Sowiński*, zaś nabywcą Gmina Pełczyce – ZGKiM w Pełczycach:

- 1) Faktura nr 1323/2025 z dnia 16 lipca 2025 r., na kwotę 2539,16 zł.
- 2) Faktura nr 1468/2025 z dnia 31 lipca 2025 r., na kwotę 1309,38 zł,
- 3) Faktura nr 1567/2025 z dnia 19 sierpnia 2025 r., na kwotę 2486,03 zł,
- 4) Faktura nr 1717/2025 z dnia 29 sierpnia 2025 r., na kwotę 3741,84 zł,

W omawianym stanie faktycznym nie ulega wątpliwości, że prowadząc działalność gospodarczą radny Pan Marek Sowiński uzyskiwał korzyści z gminnego mienia.

Wynagrodzenie, jakie otrzymywał ze sprzedaży materiałów budowlanych na rzecz Urzędu Miejskiego i jednostek organizacyjnych Gminy Pełczyce, pochodziły bowiem z budżetu tej Gminy, przy czym trafiały one do radnego bezpośrednio bądź za pośrednictwem jednostek.

W tym stanie rzeczy, wobec ziszczenia się przesłanek uzasadniających stwierdzenie wygaśnięcia mandatu radnego Rady Miejskiej w Pełczycach Pana Marka Sowińskiego, na Wojewodzie Zachodniopomorskim ciąży obowiązek skierowania do organu stanowiącego Gminy Pełczyce wezwania do podjęcia odpowiedniego aktu w terminie 30 dni od dnia jego otrzymania.

Jednocześnie, w niniejszej sprawie wskazać należy, że niepodjęcie przez Radę Miejską w Pełczycach stosownej uchwały skutkować będzie koniecznością skorzystania przez organ

nadzoru ze środka prawnego przewidzianego w art. 98a ust. 2 cyt. ustawy, tj. wydania zarządzenia zastępczego.

Z upoważnienia

Wojewody Zachodniopomorskiego

Wicewojewoda Zachodniopomorski

I Wicewojewoda Zachodniopomorski

Bartosz Brożyński